

Debatindlæg: Hvem skal tage sig af de 10 – 14-årige?

Debatindlæg:

Hvem skal tage sig af de 10 – 14-årige?

Det i 10 – 14-års alderen, at børn udvikler evnen til at sætte sig i andres menneskers sted – kaldet abstraktionsevnen. Er det nu noget at skrive om? Ja, det er det faktisk. Sådan skriver klubleder Torben Mikkelsen fra Bangsbo Klubberne i Faaborg-Midtfyn Kommune. I dette debatindlæg advarer han om, at forsvinder fritids- og juniorklubberne vil det få alvorlige konsekvenser for vores børn og unge.

Netop gennem at tilegne sig abstraktionsevne lærer barnet at forstå så vigtige ting som moral og etik.

10 – 14-års alderen er derfor en af de vigtigste perioder i et barns opvækst, hvor det virkelig har brug for tilrettevisning fra voksne, så barnet kan udvikle sig til en ansvarlig voksen og skattebetalende samfundsborger.

Overlades børn i denne periode af deres udvikling til gadens ”junglelov”

blandt jævnaldrende, der måske oven i købet er inde i en uheldig udvikling, så kan de nemt blive påvirket negativt.

Uden voksenstyring kan stoffer, kriminalitet og andre forbudte områder nemt virke spændende og dragende. Der er stor risiko for, at gadens stofmisbrugere og kriminelle unge vil blive betragtet som seje, forbilledlige og oven i købet modige.

Vi har de seneste år oplevet en finanskriser med stigende arbejdsløshed. Hvis den fortsætter og måske forværres yderligere, så er mange familier i fare for at få en dårlig økonomi ofte med svære familieforhold til følge. Endnu flere unge vil komme i klemme i skilsmisser og vokse op hos enlige forsørgere.

Fritids- og juniorklubberne kan gøre en positiv forskel for disse børns opvækstvilkår. Vi kan sikre dem et opvækstmiljø, hvor vi kan tage hånd om deres udvikling og sørge for, at den bliver så positiv som muligt. Vi skal give dem en palet af muligheder og fremtidsdrømme, som gør dem i stand til at finde ind på netop den hylde i vores pulserende samfund, hvor de passer bedst ind.

Hvis de mest positive forudsigelser holder stik, vil vi om ganske få år opleve, at vi alle kommer i arbejde, og at vi vil forblive på arbejdsmarkedet, til vi er blevet omkring 70 år.

I det scenarie er det helt afgørende, at vi sørger for at tage hånd om vores børn og unge. Der vil ikke længere være bedsteforældre og andre ældre voksne, der står til rådighed for børnene, når skolen slutter. Her kan fritids- og juniorklubberne også udgøre en positiv og væsentlig forskel og sikre børn og unge et fritidsliv med sundt og spændende indhold.

Hvad er det fritids- og juniorklubberne kan – hvad er det, vi skal sige for at overbevise politikerne om, hvor vigtigt det er, at fastholde dette tilbud.

Fritids- og juniorklubberne magter først og fremmest inklusion. De fleste fritids- og juniorklubber består af en stor gruppe normalt fungerende børn og unge samt en lille gruppe utilpassede unge.

Den struktur gør det muligt at opnå en massiv positiv påvirkning af den lille gruppe utilpassede børn og unge gennem de mange gode eksempler i den store gruppe. Effekten er meget positiv, fordi den så at sige foregår på frivillig basis og ikke bliver trukket ned over hovedet på nogen.

Dernæst giver klubben de unge et sted at være efter skoletid. Som et af vores medlemmer siger: ”Det er rart at komme her, for der er altid nogen hjemme”. Mange bruger de første timer i klubben til lektielæsning. Her oplever vi, hvordan de er meget sociale og hjælper hinanden – men også hvordan de trækker på personalet.

Mange af argumenterne i debatten om at nedlægge fritidsklubber slår på, at børn og unge bare kan bruge fodbold- eller håndboldklubben eller de kan gå til spejder. Det er desværre bare sådan, at der er de fleste aktive voksne frivillige på deres job, som de også passer. Derfor begynder disse aktiviteter sjældent før kl. 17, og de er derfor ikke et reelt tilbud til børn, der er alene hjemme fra kl. 11.30 - og det er som regel de yngste.

Mange børn og unge har stort behov for at drøfte konflikter, som de enten har med kammerater, dem derhjemme eller i deres skole. Den snak får de meget tit i klubben, for her er der voksne til rådighed, som har tid til at lytte. Disse samtaler er vigtige og de er med til at forme den unge og give dem redskaber til at tackle lignende situationer i fremtiden.

Mange klubber er baseret på værkstedsaktiviteter. De er med til at give bogligt svage unge en tro på sig selv, fordi de her opdager, at de er i stand til at bruge deres hænder til noget fornuftigt. Det kan være med til at sende unge positivt videre i uddannelsessystemet - især mod det håndværksmæssige. Og vi skal jo ikke alle sammen være akademikere.

Jeg tror på, at muligheden for at få sit barn i en fritids- eller juniorklub også vil have betydning for børnefamilier i deres valg af bopælskommune. Hvis jeg stod og skulle finde et nyt sted at bo med børn i 10 - 14 års alderen, ville jeg se mig om efter en kommune, der kan løfte denne opgave for mig. Det er meget utrygt at være på jobbet, hvis man ved, at ens barn på 10 år ikke er under tilsyn. Det giver helt sikkert uro, usikkerhed og angst.

Det er muligt at fritids- og juniorklubber ikke er den fremtidige løsning. Nye former for løsninger kan vise sig. Men en nedlæggelse uden nogen form for alternativer må anses for en uansvarlig politik og en ”laden stå til” over for netop den gruppe forældre, der er mest produktive og derfor også mest attraktive for kommunerne.

Politikere, der pålægger fritids- og juniorklubberne i landet store besparelser, kan umuligt vide, hvilken vigtig opgave, klubberne løfter – også med den brede forebyggelse. Men det vil de opdage. For det er med forbyggende arbejde, som det er med at passe en græsplæne. Det er først,

når man er holdt op med at slå græsset, at man opdager, hvorfor man gjorde det.

01-03-2011